

ความตกลงว่าด้วยความช่วยเหลือกันทางการศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์
 กับความร่วมมือในด้านอนุญาโตตุลาการ
 ระหว่าง
 ราชอาณาจักรไทยและประเทศออสเตรเลีย

ราชอาณาจักรไทยและประเทศออสเตรเลีย (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาคีสัญญา
 ทั้งสองฝ่าย")

มีความปรารถนาที่จะกระชับความสัมพันธ์แห่งมิตรภาพที่มีมาในประวัติศาสตร์
 ระหว่างประเทศทั้งสอง

ตระหนักถึงคุณประโยชน์ของการส่งเสริมความร่วมมือทางการศาลและ
 อนุญาโตตุลาการบนพื้นฐานของการเคารพอธิปไตยซึ่งกันและกัน ความเสมอภาคและผล
 ประโยชน์ร่วมกันของประเทศทั้งสอง

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1

ความช่วยเหลือกันทางการศาล

บทที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 1

ขอบเขตของความช่วยเหลือกันทางการศาล

ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะร่วมมือกันในการส่งเอกสารและการสืบ
 พยานหลักฐานในคดีแพ่งและพาณิชย์

- 2 -

ข้อ 2

การให้ความคุ้มครองทางศาล

1. คนชาติของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับความคุ้มครองทางศาลเช่นเดียวกันกับที่ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งให้แก่คนชาติของตน และมีสิทธิโดยเสรีที่จะไปอาศัยขึ้นสู่ศาลภายในอาณาเขตของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งอาจปรากฏตัวต่อศาลภายใต้เงื่อนไขเช่นเดียวกันกับคนชาติของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น

2. บทบัญญัติของความตกลงนี้ที่กล่าวถึงคนชาติของภาคีสัญญาแต่ละฝ่าย เว้นแต่ข้อ 3 ให้นำมารวมถึงนิติบุคคลซึ่งก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายและมีภูมิดำเนาอยู่ในอาณาเขตของภาคีสัญญานั้น

ข้อ 3

การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

1. คนชาติของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายในอาณาเขตของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภายใต้เงื่อนไขและภายในขอบเขตเช่นเดียวกันกับที่ได้กำหนดไว้สำหรับคนชาติของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น

2. คนชาติของภาคีสัญญาแต่ละฝ่าย อาจได้รับการลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในอาณาเขตของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งภายใต้เงื่อนไขและภายในขอบเขตเช่นเดียวกันกับที่ได้กำหนดไว้สำหรับคนชาติของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น

ข้อ 4

ช่องทางการให้ความช่วยเหลือกันทางการศาล

1. การขอและการให้ความช่วยเหลือกันทางการศาล จะต้องดำเนินการโดยผ่านหน่วยงานกลางของภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายหรือผ่านหน่วยงานอื่นที่หน่วยงานกลาง

แต่ละฝ่ายกำหนดและได้แจ้งภาควิชาที่ผู้สัญญาอีกฝ่าย โดยชอบแล้ว เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็น
อย่างอื่นในความตกลงนี้

2. หน่วยงานกลางสำหรับราชอาณาจักรไทย ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมงาน
ตุลาการ กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานกลางสำหรับประเทศออสเตรเลีย ได้แก่ สำนักงาน
แอดทอร์นีย์-เจเนอรัล แห่งรัฐบาลประเทศออสเตรเลีย

ข้อ 5

ภาษา

1. คำร้องขอและหนังสือร้องขอให้ทำเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนเอกสารประกอบ
นั้นต้องมีคำแปลเป็นภาษาราชการของภาควิชาที่ผู้สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอแนบส่ง ไปยังหน่วยงาน
กลางของภาควิชาที่ผู้สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอพร้อมกับคำร้องขอหรือหนังสือร้องขอด้วย

2. คำแปลเช่นนั้นต้องได้รับการรับรองโดยชอบตามกฎหมายและวิธี
ปฏิบัติของภาควิชาที่ผู้สัญญาฝ่ายที่ร้องขอ โดยไม่ต้องมีการรับรองเป็นทางการหรือโดยแบบวิธีอื่น
ที่คล้ายกัน

ข้อ 6

ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือกันทางการศาล

การดำเนินการตามคำร้องขอและหนังสือร้องขอให้กระทำไปเปล่า เว้นแต่
ค่าใช้จ่ายอันเกิดแก่ภาควิชาที่ผู้สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขออันเป็นค่าธรรมเนียมผู้เชี่ยวชาญ ค่าทนายความ
และค่าใช้จ่ายของทนายความ และค่าใช้จ่ายในการแปล หากได้มีการร้องขอให้ทำคำแปลนั้น

- 4 -

ข้อ 7

สิทธิในการใช้วิธีทางการทูต

ความตกลงนี้ไม่ห้ามภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่จะร้องขอความช่วยเหลือ
กันทางการศาลโดยวิธีทางการทูต

บทที่ 2

การส่งเอกสารในคดี

ข้อ 8

การร้องขอ

1. หน่วยงานกลางของภาคีสัญญาฝ่ายซึ่งเป็นแหล่งที่มาของเอกสารจะต้องส่งคำร้องขอไปยังหน่วยงานกลางของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง โดยไม่ต้องมีการรับรองเป็นทางการหรือโดยแทนวิธีอื่นที่คล้ายกัน
2. เอกสารที่จะส่งหรือสำเนาเอกสารนั้นจะต้องแนบไปกับคำร้องขอด้วย
3. คำร้องขอและเอกสารนั้นจะต้องทำเป็นสองชุด

ข้อ 9

รายละเอียดของคำร้องขอ

คำร้องขอต้องแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องและระบุรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (ก) ชื่อและที่อยู่ของศาลซึ่งทำคำร้องขอ
- (ข) ลักษณะของคดีซึ่งต้องการให้ส่งเอกสาร
- (ค) ชื่อและที่อยู่ของคู่ความ ในคดีและผู้แทนของคู่ความ ถ้าหากมี
- (ง) ชื่อและที่อยู่ของผู้รับเอกสาร
- (จ) ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับลักษณะของเอกสารที่จะให้ส่ง และความประสงค์

หรือแบบเฉพาะที่จะให้ใช้ในการส่งเอกสาร

ข้อ 10

การดำเนินการตามคำร้องขอ

1. คำร้องขอซึ่งทำโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ จะได้รับการดำเนินการ เว้นแต่
 - (ก) การดำเนินการไม่สามารถจะทำได้เพราะบุคคลที่จะรับเอกสารนั้นไม่อยู่ หรือเพราะไม่สามารถจะหาที่อยู่ของบุคคลนั้นได้ หรือเพราะเหตุอื่นในทำนองเดียวกัน
 - (ข) ภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอเห็นว่าดำเนินการตามคำร้องขอจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือจะกระทบกระเทือนต่ออธิปไตยหรือความมั่นคงของตน
2. ถ้าคำร้องขอไม่ได้รับการดำเนินการ ให้หน่วยงานกลางของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอแจ้งหน่วยงานกลางของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ถึงเหตุผลในการที่ไม่ได้ดำเนินการตามคำร้องขอนั้น
3. การดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งเอกสารในคดีให้กระทำโดยเร่งด่วนตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอหรือโดยวิธีการที่ร้องขอเป็นพิเศษ โดยมีเงื่อนไขว่าวิธีการดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อกฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ
4. หลักฐานการส่งเอกสารในคดีให้กระทำโดยมีหนังสือรับรองของหน่วยงานกลางของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอว่าได้ส่งเอกสารนั้นแล้ว และระบุวิธีการตลอดจนวันที่ที่ส่ง พร้อมกับแนบใบรับลงวันที่และลายมือชื่อของผู้รับเอกสาร ถ้าหากมี

ข้อ 11

การส่งเอกสารโดยทางไปรษณีย์หรือโดยคณะผู้แทนทางทูต
หรือกงสุลหรือโดยตัวแทนซึ่งได้รับการแต่งตั้ง

ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายอาจส่งเอกสารในคดีให้แก่บุคคลซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาเขต
ของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือเมื่อได้รับความยินยอมจาก
หน่วยงานกลางของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจส่งโดยผ่านทางคณะผู้แทนทางทูตหรือผู้แทน
กงสุลของตนหรือโดยตัวแทนซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อการนี้จากหน่วยงานของศาลที่ประสงค์
จะส่งเอกสารนั้น ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายของภาคีสัญญา
อีกฝ่ายหนึ่งและจะใช้มาตรการบังคับอย่างใด ๆ มิได้

บทที่ 3

การสืบพยานหลักฐาน

ข้อ 12

ขอบเขตของการสืบพยานหลักฐาน

1. ในคดีแพ่งหรือพาณิชย์ ศาลของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมายของภาคีนั้นต่อหน่วยงานกลางของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งโดยทำ
เป็นหนังสือร้องขอเพื่อให้สืบพยานหลักฐานให้
2. หนังสือร้องขอจะต้องไม่ใช่เพื่อการสืบพยานหลักฐานซึ่งมิได้มุ่งหมาย
ที่จะใช้ในการพิจารณาพิพากษาของศาล

ข้อ 13

รายละเอียดของหนังสือร้องขอ

หนังสือร้องขอต้องแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องและระบุรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (ก) ชื่อและที่อยู่ของศาลซึ่งทำหนังสือร้องขอ
- (ข) ลักษณะของคดีซึ่งต้องการให้สืบพยานหลักฐานให้
- (ค) ชื่อและที่อยู่ของคู่ความในคดีและผู้แทนของคู่ความ ถ้าหากมี
- (ง) ชื่อและที่อยู่ของพยานหรือผู้ที่ประสงค์จะให้ติดต่อ
- (จ) เอกสารหรือทรัพย์สินที่จะขอให้ตรวจ
- (ฉ) ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่ทำให้ต้องสืบพยานหลักฐาน คำถาม

ที่จะให้ตามบุคคลที่จะไปเบิกความและความประสงค์ที่จะให้การสืบพยานหลักฐานนั้น
กระทำโดยการสาบานตน หรือโดยการกล่าวคำปฏิญาณ หรือโดยวิธีการเฉพาะอย่างอื่น

ข้อ 14

การแจ้งและสิทธิในการเข้าฟังการสืบพยานหลักฐาน

1. ในการดำเนินการตามหนังสือร้องขอ ให้ศาลหรือหน่วยงานกลางของ
ภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอแจ้งตามสมควรถึงกำหนดเวลาและสถานที่ในการสืบพยาน
หลักฐานแก่บุคคลที่ศาลซึ่งทำหนังสือร้องขอได้กำหนดไว้เพื่อการนี้ และแก่หน่วยงานกลาง
ของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอ หากมีการร้องขอให้แจ้งเช่นนั้น

2. ในการสืบพยานหลักฐาน คู่ความในคดีหรือผู้แทนของคู่ความต้องได้รับ
อนุญาตให้อุปถัมภ์ คู่ความแล ทบของคู่ความนั้นต้องปฏิบัติตามกฎหมายของภาคีสัญญา
ฝ่ายที่รับการร้องขอเมื่อเข้าร่วมใน บวนพิจา ังกล่าว

ข้อ 15

การดำเนินการตามหนังสือร้องขอ

การดำเนินการตามหนังสือร้องขอ จะต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ หรือโดยวิธีการที่ร้องขอเป็นพิเศษ โดยมีเงื่อนไขว่าวิธีการดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อกฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ

ข้อ 16

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันของพยาน

ในการดำเนินการตามหนังสือร้องขอ บุคคลที่เกี่ยวข้องอาจปฏิเสธที่จะเบิกความ หากบุคคลนั้นมีเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน หรือมีหน้าที่ที่จะปฏิเสธการเบิกความ

- (ก) ภายใต้กฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ หรือ
- (ข) ภายใต้กฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอ และเอกสิทธิ์และความคุ้มกันหรือหน้าที่นั้นได้ระบุไว้ในหนังสือร้องขอหรือหน่วยงานกลางที่ร้องขอแจ้งยืนยัน เมื่อหน่วยงานกลางที่รับการร้องขอสอบถามไป

ข้อ 17

การปฏิเสธการดำเนินการ

1. หนังสือร้องขอซึ่งทำตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้จะได้รับการดำเนินการ เว้นแต่

- (ก) การดำเนินการตามหนังสือร้องขอนั้นมิได้อยู่ในอำนาจของศาลของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ หรือ
- (ข) การดำเนินการไม่สามารถจะทำได้เพราะบุคคลซึ่งจะเบิกความนั้นไม่อยู่ หรือเพราะไม่สามารถที่จะหาที่อยู่ของบุคคลนั้นได้ หรือเพราะเหตุอื่นในทำนองเดียวกัน หรือ

(ค) ภาคิ์คู่สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอเห็นว่าการดำเนินการตามหนังสือร้องขอจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือจะกระทบกระเทือนต่ออธิปไตยหรือความมั่นคงของภาคิ์นั้น

2. การดำเนินการไม่อาจถูกปฏิเสธโดยเหตุเพียงว่า ตามกฎหมายภายในของภาคิ์คู่สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอบัญญัติให้ภาคิ์คู่สัญญานั้นมีเขตอำนาจเหนือคดีเรื่องนั้นโดยเด็ดขาด หรือว่ากฎหมายภายในของภาคิ์คู่สัญญานั้นไม่ให้สิทธิที่จะฟ้องคดีในกรณีเช่นนั้น

ข้อ 18

หนังสือรับรองการดำเนินการและการแปล

1. หน่วยงานกลางของภาคิ์คู่สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอจะต้องส่งหนังสือรับรองข้อเท็จจริงโดยระบุวันที่ และวิธีการที่ดำเนินการตามหนังสือร้องขอ พร้อมทั้งพยานหลักฐานใด ๆ ที่ได้รับไปให้แก่หน่วยงานกลางของภาคิ์คู่สัญญาฝ่ายที่ร้องขอ

2. หน่วยงานกลางของภาคิ์คู่สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอจะต้องจัดให้มีการแปลบันทึกคำเบิกความหรือเอกสารที่ได้รับเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาราชการของภาคิ์คู่สัญญาฝ่ายที่ร้องขอ หากว่าได้รับคำขอเช่นนั้น

3. คำแปลเช่นนั้นจะต้องได้รับการรับรองโดยชอบ โดยไม่ต้องมีการรับรองเป็นทางการหรือโดยแบบวิธีอื่นที่คล้ายกัน

ข้อ 19

การสืบพยานหลักฐานด้วยวิธีอื่น

1. เมื่อได้รับความยินยอมจากหน่วยงานกลางของภาคิ์คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภาคิ์คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจให้คณะผู้แทนทางทูตหรือผู้แทนกงสุลหรือบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยชอบให้เป็นผู้สืบพยานหลักฐานจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาเขต

- 10 -

ของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้ โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายของภาคีสัญญา
อีกฝ่ายหนึ่งและจะใช้มาตรการบังคับอย่างไร ๆ ก็ได้

2. เมื่อได้รับความยินยอมจากหน่วยงานกลางของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง
ศาลของภาคีสัญญาอาจสืบพยานซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาเขตของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง โดย
การประจุมทางโทรศัพท์หรือทางจอภาพได้ โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องไม่เป็นการขัดต่อกฎหมาย
ของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งและจะใช้มาตรการบังคับอย่างไร ๆ ก็ได้

ข้อ 20

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางการศาล

ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายอาจส่งส่วนใดส่วนหนึ่งของสำนวนความและ
กฎหมายในคดีที่คนชาติของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอมีส่วนเกี่ยวข้องแก่ภาคีนั้นตามคำขอ
ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ

หมวดที่ 2

ความร่วมมือทางอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 21

ขอบเขตของความร่วมมือ

1. ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะส่งเสริมให้อนุญาโตตุลาการเป็นวิถี
ทางหนึ่งสำหรับการระงับข้อพิพาททางการพาณิชย์

2. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย
จะต้องสนับสนุนองค์การอนุญาโตตุลาการในอาณาเขตของภาคีสัญญาแต่ละฝ่าย และจะต้อง
จัดการให้แก่กันและกันซึ่งข้อสนเทศ รายชื่ออนุญาโตตุลาการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ หากว่าได้รับคำขอเช่นนั้น

หมวดที่ 3

การตีความ การบังคับตามความตกลงและการเลิกความตกลง

ข้อ 22

การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทใด ๆ อันเกิดขึ้นจากการตีความหรือการดำเนินการตามความตกลงนี้ จะต้องระงับด้วยการปรึกษาหารือหรือการเจรจาโดยวิถีทางการทูต

ข้อ 23

การให้สัตยาบันและการมีผลบังคับ

ความตกลงนี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อครบกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายได้แจ้งต่อกันเป็นลายลักษณ์อักษรว่าแต่ละฝ่ายได้ปฏิบัติตามเจอบใจเพื่อให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับแล้ว

ข้อ 24

การสิ้นสุดของความตกลง

1. ความตกลงนี้ให้มีผลใช้บังคับจนกว่าภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดบอกเลิกโดยแจ้งความประสงค์เป็นลายลักษณ์อักษรไปยังภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งล่วงหน้าหนึ่งปีโดยวิถีทางการทูต
2. การสิ้นสุดของความตกลงนี้ย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อกระบวนการพิจารณาใด ๆ ซึ่งได้เริ่มกระทำไว้แล้วก่อนวันสิ้นสุดแห่งความตกลงนี้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจ โดยถูกต้องได้
ลงนามความตกลงนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงแคนเบอร์รา เมื่อวันที่ 2 เดือน ตุลาคม
พุทธศักราช 2540 เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตัวบททั้งสองฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่ากัน

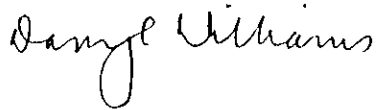
สำหรับราชอาณาจักรไทย

(๑พลเอก นายสุวิทย์ คุณกิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

สำหรับประเทศออสเตรเลีย

(๑พลเอก นายคาร์ล โรเบิร์ต วิลเลียม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม